

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0234
Dok.: JTS41496

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) (L 163), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvilke konkrete beviser skal en hundeejer have for at bevise, at vedkommendes hund ikke er af en forbudt race?”

Svar:

Ifølge hundelovens § 1 b, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type, hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører én af de racer eller krydsninger, som er omfattet af det foreslåede forbud mod besiddelse mv. af visse hunde.

Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører én af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af forbuddet, vil hunden blive anset for at være holdt i strid med forbuddet, jf. 1 b, stk. 4.

Som det fremgår af pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, lægger Justitsministeriet vægt på, at forbudsordningen håndhæves på en smidig måde, således at der ikke bliver tale om en form for forfølgelse af hundeejere.

Det forudsættes i den forbindelse, at besidderens forpligtelse til at dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer, først vil blive aktualiseret, hvis politiet f.eks. på baggrund af hundens udseende eller oplysninger fra besidderen eller andre har rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund, der er omfattet af forbuddet. I praksis vil bestemmelsen i sådanne tilfælde indebære, at besiddere af hunde skal kunne skaffe den nødvendige dokumentation for, at deres hund ikke er omfattet af forbuddet. Forbudsordningen forudsættes derimod ikke at indebære, at politiet kan forlange en sådan dokumentation fra en besidder af en hund i tilfælde, hvor der ikke er nogen nærmere anledning til det.

Justitsministeriet finder ikke, at der i lovteksten bør stilles nærmere krav til, hvordan besidderen dokumenterer, at der ikke er tale om en forbudt hund. Besidderen kan f.eks. fremlægge en stambog eller dna-attest vedrør-

rende hunden og dens forældre, eller besidderen kan fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning.